

Έχουν θαυμαστή ιστορία, καταγεγραμμένα θαύματα, παραδόσεις και μαρτυρίες. Κάποτε λιτανεύονται με ψαλμούς και ύμνους και ωδές πνευματικές, καρδιοχαρμόσυνες.

Μερικές από αυτές είναι η Οικονόμισσα, η Κουκουζέλισσα, η Βηματάρισσα, η Πορταϊτισσα, η Τριχερούσα, η του Ακαθίστου, Φοβερά Προστασία, η Γερόντισσα, η Γοργοπήκοος, Γλυκοφιλούσα, η Μυροβλύτισσα, Οδηγήτρια, η Αντιφωνήτρια, η του Άξιον Εστί και τόσες άλλες αξιομακάριστες!

Στους ένθεους βίους των Αθωνιτών οσίων, βλέπουμε μια συνεχόμενη και ζωντανή σχέση με τη Θεοτόκο: Γαβριήλ του Καρεώτη, που πρωτακούει τον αρχαγγελικό ύμνο Άξιον Εστί, Γαβριήλ του Ιβηρίτη, που εξάγει από τη θάλασσα την πολυθαύμαστη Πορταϊτισσα, Σάββα του Χιλανδαρινού, που φέρνει από τα Ιεροσόλυμα την Τριχερούσα, Διονυσίου του κτήτορα της ομώνυμης μονής, που φέρνει την εικόνα του Ακαθίστου(...).

Του Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου

Παναγία.

Το γλυκό όνομα κα άκουσμα
των Αγιορειτών
και όλων των πιστών.

Χρειάζεται τώρα κάποιος διδακτικός επίλογος ή ένα ηθικό συμπέρασμα; Ένα έχω να καταθέσω.

Ο σύγχρονος Αγιορειτικός Μοναχισμός είναι αναντίρρητα, σίγουρα, μόνιμα και αταλάντευτα Θεοτοκοφιλής.

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2011

• ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/8/11 ώρα 9.00 μ.μ

Αγρυπνία για τον «Ευαγγελισμό
της Κοιμήσεως».

• ΚΥΡΙΑΚΗ 14/8/11 ώρα 6.00 μ.μ

ο Μεγάλος Εσπερινός.

• ΔΕΥΤΕΡΑ 15/8/11 ώρα 6.45 π.μ ο
Όρθρος και η Πανηγυρική Θ. Λειτουργία
με Ομαδική Αρτοκλασία και τα Εγκώμια
της Παναγίας μας σε Τρείς Στάσεις
μπροστά στον Επιτάφιο Της.

Η παρουσία της Θεοτόκου και στη ζωή συγχρόνων εναρέτων Αγιορειτών Γερόντων είναι εμφανής. Ο Νεοσκητιώτης Γέροντας Ιωακείμ Σπετσιέρης εκοιμήθη λέγοντας τους Χαιρετισμούς. Ο παπά-Ιωακείμ ο Αγιαννανίτης κρυφή παραμυθία είχε, καθώς έλεγε, το βάστηγμά του από το φουστάνι της Παναγίας, που του έδωσε μια γενειάδα που ακουμπούσε στη γη.(...) Ο Γρηγοριάτης ηγούμενος Αθανάσιος είχε «φάει» την εικόνα της Παναγίας του κελλιού του από τους μύριους ασπασμούς. Ο μακάριος γέροντας Ιερώνυμος Σιμωνοπετρίτης πάντοτε λέγοντας ή ακούγοντας τ' όνομα της Παναγίας δάκρυζε. Ο γνωστός γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης έλεγε πως η Παναγία είναι ίδια με την εικόνα της Ιεροσολυμίτισσας ... Ο παπά-Εφραίμ ο Κατουνακιώτης σε μια σύναξη μας έλεγε: «Ήλθε η Παναγία και μ' έκανε μάτς-μούτς». Αισθάνθηκε και τα χείλη της και τον ήχο. Αυτή είναι η πίστη μας. Ζωντανή υπόθεση. Αυτή είναι η Παναγία μας.

Έχουν γραφεί πολλά από πολλούς σπουδαιούς για την Παναγία. Κάτι έχω γράψει κι εγώ για την Αθωνίτισσα Θεοτόκο. Το θέμα βέβαια παραμένει πάντοτε ανεξάντλητο, ελκυστικό κι ενδιαφέρον και μάλιστα για την Παναγία ως των πάντων χαρά.

Η Παναγία αναμφισβήτητα υπήρξε η ταπεινότερη, καθαρότερη, σεμνότερη, σιωπηλέστερη, ωραιότερη και ιερότερη γυναίκα του κόσμου. Υπήρξε μητέρα του Θεού και των ανθρώπων. Η ταπεινώσή Της ήταν γνήσια, η καθαρότητά Της επιλεγμένη, η σεμνότητά Της κόσμημά Της, η σιωπή Της πιο βροντερή από το πιο μεγαλόστομο κήρυγμα. Η ιερότητά Της πασιφανής και δεδομένη. Η αμόλυντη ταπεινοφροσύνη Της, η Αειπαρθενία Της σε όλο της το είναι, η χαρακτηριστική Της σεμνότητα και η απέραντη σιωπή του όλου βίου Της καθίστανται λίαν διδακτικά σε όλους μας πάντοτε.

Η φιλότιμη, πρόθυμη και πρόσχαρη υπακοή Της Θεοτόκου στο Θείο Θέλημα φανερώνει αγάπη και ταπεινώση, τόλμη κι έμπνευση. Δεν είναι μια πράξη αθέλητη, βίαιη, βιαστική, γιατί δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά και φοβάται. Το μεγαλείο της αδυναμίας, των δικαιολογημένων επιφυλάξεών Της, την κάνουν μεγάλη, υπέροχη, θαυμαστή και μοναδική. Μια ανύπαντρη μητέρα κατά το νόμο ήταν άξια μόνο για λιθοβολισμό. Εκείνη όμως είπε εγκάρδια ως γίνι το θέλημα του Θεού και όχι το δικό μου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
ΙΕΡΟΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ
Γ. Σεφέρη 3 - 32. 200 ΘΗΒΑ Τηλ. & fax: 22620 24282
WWW.INAgiouNikolaouTouNeou.gr • e-mail: osiomnikolaos@gmail.com

Η άκρα εμπιστοσύνη της κόρης της Ναζαρέτ στην υπό του Αρχαγγέλου Γαβριήλ θεία βουλή πολλά έχει να πει σ'εμάς όλους, που ακόμη δεν εμπιστευόμαστε τον Θεό κι έχουμε τόσες μα τόσες επιφυλάξεις και θέτουμε προϋποθέσεις και αναμένουμε και κάποια ανταλλάγματα. Δεν είναι έτσι; Είναι συγκινητική η στάση Της Παναγίας στον γάμο της Κανά. Μένει ως συνήθως σιωπηλή. Κάποια στιγμή, βλέποντας να ξεμένουν από κρασί στο τραπέζι, λύνει τη σιωπή Της και παρακαλεί τον αγαπητό Υιό Της να ευλογήσει το νερό και να γίνει κρασί, για να μη μείνει ο προσκεκλημένος κόσμος με μισή χαρά.

Ο Χριστός κάνει πως δεν Την ακούει, φαίνεται πως

διαχωρίζει τη θέση του από αυτήν. Τελικά όμως κάνει αυτό που του ζητά. Στο Άγιον Όρος λέγουν οι Γέροντες πως ότι ζητά η Παναγία από τον Χριστό Της το κάνει, γιατί την αγαπά ιδιαίτερα. Στην Κανά είναι η δεύτερη φορά που η Παναγία λύνει τη σιωπή της. Την πρώτη ήταν στον εξαίσιο Ευαγγελισμό και άλλη μία όταν στο ναό ζητούσε τον δωδεκάχρονο Ιησού. Γίνεται έτσι η αιτία της χαράς των ανθρώπων, συνδέοντάς τους με τον Δωρεοδότη, Θαυματοδότη και Χαριτοδότη Κύριο.

Το κάλλος της ψυχής της Θεοτόκου φαίνεται καταπληκτικά στη Σταύρωση του Υιού Της. Πονά αλλά δεν θλίβεται, λυπάται αλλά δεν απελπίζεται. Μια υπέροχη μητέρα, δίχως υστερίες, φωνές,

λιποθυμίες, γυναικεία καμώματα, που δεν έχει ανάγκη από παρηγορίες. Γνωρίζει καλά ότι εκούσια Σταυρώνεται ο Υιός Της, ηθελημένα υπακούει στη βουλή του Ουρανίου Πατρός Του. Ζει το μυστήριο του πόνου στη φίλη σιγή. Δεν διαμαρτύρεται στους σκληρούς σταυρωτές, δεν ψάχνει το δίκιο Της στις αρχές, υπομένει ελπιδοφόρα, ξεπερνά τον εαυτό Της. Πόσα δεν διδάσκει στην πολλή ανυπομονησία μας στον πόνο, τη συμφορά, την απόρριψη, τη δίωξη ... Η αδύναμη Παναγία γίνεται δυνατή, η απλή, σύμβολο ηρωισμού, μέγεθος ασύλληπτο στη μικρότητα και ιδιοτελείά μας.

Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, ο μεγαλύτερος Δογματικός Θεολόγος της Εκκλησίας μας, λέγει πως η Θεοτόκος κατέχει τη δεύτερη θέση Τιμής μετά την Αγία Τριάδα. Αυτός ο λόγος μόνο φθάνει για να φανερώσει το μέγεθος της τιμής της Θεοτόκου από την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Πόσο φτωχοί είναι αλήθεια οι προτεστάντες που δεν την τιμούν διόλου. Η Παναγία μας πηγαίνει πάντα στον Χριστό. Η Παναγία είναι το πιο αγαπητό Πρόσωπο μετά τον Χριστό μέσα στην Εκκλησία μας. Στο Άγιον Όρος η τιμή της Παναγίας αγγίζει τα όρια της λατρείας. Ο ιερός Άθωνας, το Άγιον Όρος, το Περιβόλι της Παναγίας, όπως επιτυχώς ονομάστηκε για πρώτη φορά από τον διάσημο εκείνο Μοναχό Καισάριο Δαπόντε τον Ξηροποταμηνό, αποτελεί, κατά αρχαία παράδοση, κλήρο της Υπεραγίας Θεοτόκου. Η παρουσία της δεσπάζει στην αγιορειτική ζωή. Κατά το ωραιότατο εγκώμιο του σοφώτατου Αθωνίτη και μεγάλου πατρός της Εκκλησίας μας αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, στον πρώτο επώνυμο όσιο του Άθωνα Πέτρο τον Αθωνίτη, η Παναγία θα είναι για τους Αγιορείτες μοναχούς Φύλακας,

Έφορος, Ιατρός, Κηδεμόνας και Πρέσβειρα στον Υιό Της. Τις υποσχέσεις αυτές γνωρίζουν και οι σημερινοί μοναχοί, οι οποίοι μπορεί να υστερούν κάπως σε απλότητα των παλαιότερων, αλλά έχουν καλοκάγαθη κι ευλαβή πάντα διάθεση.

Η Παναγία μας, όπως έχουμε ξαναγράψει, δεν είναι απλά μια καλή, απλή, σεμνή, και ωραία γυναίκα. Δεν πρόκειται μόνο για μια εξαιρετική θρησκευτική και ηθική προσωπικότητα, αλλά για πρόσωπο ολοκληρωμένο, μοναδικό και πανιέρο. Η πρώτη εκείνη Εύα στον εξαίσιο κήπο της Εδέμ δια της παρακοής της έκλεισε την παραδείσια θύρα. Η δεύτερη Εύα, η Παναγία, δια της υπακοής Της άνοιξε την Πύλη του Παραδείσου. Έγινε το Κεφάλαιο της Σωτηρίας μας, η πανύμνητη Ευαγγελίστρια. Γι' αυτό οι φιλόκαλοι Αγιορείτες Κολλυβάδες, με πρώτο τον όσιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, την υμνούν κι εγκωμιάζουν θαυμάσια και ως αυτό-εξόριστοι κτίζουν μοναστήρια και τ' αφιερώνουν στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου.

Στο Άγιον Όρος έχουμε περίπου εξήντα γνωστές θαυματοργές εικόνες της Παναγίας, βυζαντινές και νεότερες, με πολύτιμα πουκάμισα, πλήθος αφιερώματα, αργυρόχρυσες κανδήλες, που δέχονται τον διηνεκή ασπασμό αφοσιωμένων μοναχών και ευλαβών προσκυνητών. Ενώπιόν τους διαβάζονται οι θαυμάσιοι Χαιρετισμοί, Παρακλητικοί κανόνες, κατανυκτικά Θεοτοκάρια. Καίγονται λαμπάδες από αγνό μελισσοκέρι κι ευώδες μοσχοθυμίαμα. Δέχονται δεήσεις, προσκυνήσεις, εδαφιαίες μετάνοιες πολλών.

